

Χαιρετισμοί μουστακαλή γραφέντες υπό Φασουλῆ.

Ἀκούσετε χαιρετισμούς τοῦ λαλοῦ Κυβερνήτου
χωρὶς σειράν κανονικὴν καὶ τάξιν ἀλφαβήτου.
Χαῖρε, ποὺ νέο ξαφνικὸ μᾶς ἤλθε τὴν Δευτέρα
καὶ καταπέπασμα ναῶν ἐσεῖσθ' πέρα πέρα.
Χαῖρε, ποὺ παραιτήθηκες μονάχα μὲ τὸ στόμα,
χαῖρε, ποὺ τὴν παραίτησιν δὲν ἔδωσες ἀκόμα.

Χαῖρε, ποὺ τὸ τσερέλο μας σαστίζει καὶ τὰ χάνει
μὲ σὲ τὸν γλωσσόδετη,
χαῖρε, ποὺ ξελιγόνεσαι κι' οὔτε καρδιὰ σοῦ κάνει
ν' ἀφήσῃς τὸ Ντοβλέτι.

Χαῖρε, ποὺ πέφτεις κάτω συγχινῶν,
ἀλλὰ χωρὶς νὰ φαίνεσαι πεσμένος,
χαῖρε, ποὺ παραιτήθηκες κυβερνῶν,
χαῖρε, ποὺ κυβερνᾷς παραιτημένος.

Χαῖρε τῶν μουστακίων μουστάκι πρῶτο,
χαῖρε, ποὺ σ' ἐπέτυχамε στὸ λῶτο,
χαῖρε τῆς σωτηρίας κελεποῦρι,
ποὺ τῆς Κορδόνας ἐτριψες τὴ μούρη,
χαῖρε, ποὺ τῆς ἐπήρες τὸ ψαμί,
χαῖρε παραιτημένε μου καὶ μή.

Χαῖρε, ποὺ μόνος ἱσπερνεῖς κι' ἐθέρνεις,
χαῖρε, ποὺ καὶ τὸν θεῖο τὸν φοβέριζες,
χαῖρε, ποὺ λίγο λίγο μᾶς προῶδνεες,
χαῖρε, ποὺ καὶ τὸν Κόντη τὸν κορόδνεες,
χαῖρε, ποὺ δυνατὴ σοῦ τὴν σκαρώσανε
κι' ὅλη τὴν ἐκλογὴ τὴν ἀκυρώσανε.

Χαῖρε, ποὺ δὲν σκιαχτήκαν τὸ μουστάκι σου,
μῆτε τὸν ἀδελφὸ Παναγιωτάκη σου,
χαῖρε, ποὺ σὲ σκοτίζουν συλλογαῖς
κι' ἐξήγητες λιμπρέτα παλαιότερα
νὰ δείξῃς πῶς κι' εἰς ἄλλαις ἐκλογαῖς
ἀπ' τὰ δικά σου γίνηκαν χειρότερα.

Χαῖρε, ποὺ στὰ προγράμματα σοῦ 'φέρανε χαλάστρα,
χαῖρε, ποὺ μᾶς 'λουλούδιζες σὰν μενεξὲς σὲ βάζο,
χαῖρε, ποὺ σὰν βασιλικὸς 'μαρᾶθηκες 'στὴ γλάστρα,
χαῖρε, ποὺ δὲν ἐπρόσμενες νὰ πάθῃς τέτοιο κάλο,
χαῖρε, ποὺ τέτοιο τόλμημα σὰν δνεῖρο σοῦ φάνη
κι' ἡ Βαγγελίστρα 'λέγαμε τὸ θαῦμα τῆς νᾶνῃ,
καὶ νὰ 'μιλήσῃ μιά φορὰ τὸ στόμα τῆς σιγῆς
καὶ ν' ἀναιρέσῃ μοναχὸ μομφὰς τῆς ἐκλογῆς.

Χαῖρε, ποὺ 'γέμισες νερὰ τὸν τόπο τὸν ξερὸ,
χαῖρε, ποὺ καὶ τ' ἀμίλητο μᾶς ἔφερες νερό,

χαίρε, ποῦ μὲ τὰ σκέρτσα σου τὸν ἔλῳσες τὸν Κόντε,
χαίρε, ποῦ τὰ Σχολεῖα σου θὰ πᾶνε τῶρ' ἀμόντε,
χαίρε, ποῦ τῶρα θὰ τραβᾷ 'στὰ κουτουροὺ τὸ κράτος,
χαίρε, ποῦ καὶ τῆς Θείμδος ὁ Κήνωρ Μουφεράτος
ἐδίκως ἐταξίδεψε κι' ἐπῆγε 'στ' Ἀργοστολί
νὰ πῇ γιὰ τὰ προγράμματα νὰ τὰ θαυμάσουν ὅλοι.

Χαίρε, ποῦ κρᾶζουν σήμερα κοράκια λιμασμένα
τῆς πείνας τὸν κρωγιῶν,
κι' ὅσας γεφύρας ἔκτισες τὰς ἑκαμῶνα γιὰ σένα
γεφύρας στεναγμῶν.

Χαίρε τῶν ντιστεγχιδῶν ντιστεγχιέ,
χαίρε παλῶν ἐπίπλων μαραγκέ,
χαίρε, ποῦ τόσοι λάλοι θέλουν δέσιμο,
χαίρε, ποῦ κρῦος εἶσαι καὶ 'στὸ πέσιμο,
χαίρε, ποῦ κι' ὁ Παρρὲν κατεσκευασμένος
γράφει 'στους Εὐρωπαίους τὰ μαντάτα,
τρὶς χαίρε, ποῦ μισοπαραιτημένος
ἐπῆγες εἰς τῆς Πέμπτης τὴν παράτα.

Χαίρε, ποῦ τὴν παραιτήσιν τὴν νέαν
κυτᾶζει τόσος κόσμος ἡλιθίως,
χαίρε, ποῦ θὰ μᾶς πᾶς 'στὴν Χαναναῖαν,
χαίρε, ποῦ σὲ παραιτῆς κι' ὁ θεός,
χαίρε, ποῦ κι' ἡ Κορδόνα του σὲ βάρεσε,
χαίρε, ποῦ τὸ Κουδέρνο σου παράρεσε.

Χαίρε, ποῦ τὴν παραιτήσιν τὰ σύρματ' ἀναγγέλλουν,
χαίρε, ποῦ κι' αἱ Προστάτιδες Ζαῆμη μόνο θέλουν,
χαίρε, προστατευόμενε τῶν Προστατῶν κοίρανε,
χαίρε, ποῦ τὴν παραιτήσιν κατὰκαρδὰ τὴν πῆρανε,
χαίρε, ποῦ τὸ Ρωμᾶϊκο σὺ θέλουν νὰ τὸ σώσης,
χαίρε, ποῦ τῆς Εὐρώπης σου θὰ τῆς κοστῇ ἡ πτώσις.

Χαίρε, ποῦ θὰ ξεπέσουνε κι' ἡ ράνταις τῶν ἀν πέσῃς,
χαίρε, ποῦ τὴν παραιτήσιν 'μπορεῖ ν' ἀνακαλέσῃς,
χαίρε, ποῦ τρέμουν τῆς Βουλῆς αἱ πλειονοψηφαί,
χαίρε τῆς Ψυροκώστενας μουστακαλὴ νυμφεῖ.

Χαίρε, ποῦ μένουν ἀγνωστα 'στους πρώτους τῆς Βουλῆς
τῶδηλα καὶ τὰ κρύβια σοφίας σιγῆλης,
χαίρε, ποῦ μᾶς ἐμάρανε τῶν μουστακῶν τὸ στρίψιμο,
χαίρε, ποῦ κάθε μας ἔχθροὺ τὰ μούτρα θέλουν τρίψιμο,
χαίρε, ποῦ σ' ἐπροσκύνησε κι' ὁ Τοῦρκος μὲ τὸ φέσι του
καὶ κάθε Καλαβρυτινὸν τὸν ἐβαλες 'στὴ θέσι του.

Χαίρε, ποῦ τόσα σχέδια κυτᾶξεις
καὶ μικρολαῖς γι' αὐτὰ τὰ κακομοῖρικα,
χαίρε, ποῦ δυνατὴ φωτιά τοὺς βάζεις
νὰ μὴν τὰ βροῦν οἱ Κόντηδες χαίρικια.

Χαίρε, ποῦ τῶρα βλέπομε μὲ πόνο
ἐσπερινὴ νὰ γίνεται θυσία,
κατὰμαυρος καπνὸς καὶ στάκτη μόνο
μονάκριβη χαρτιῶν περιουσία.

Χαίρε, Νομοσχεδίων καταρράκτη,
ποῦ τᾶραγαν λυσάρικα σκυλιά,

χαίρε, ποῦ πέρνουν ὅλοι 'λίγη στάκτη
νὰ μὴν ξεχνοῦν τὴν τέση σου δουλειά.

Χαίρε, ποῦ θὰ τὴν ἔχουν σουβενίρ
καὶ θὰ φωνάζουν ἐκρίμα κι' ἀμαρτία,
ποῦ τέτοιος ρηξικέλευθος ἀνὴρ
ὕπὸ χαρτιῶν κατέπεσε φορτία.

Χαίρε, ποῦ θὰ φιράνουνε πολλῶν χορτάτων λίπη,
χαίρε, ποῦ πάλιν ἀρχιφᾷ μεγάλο καρδιοκότυπι,
χαίρε, ποῦ τόσοι καρτεροὺ τοῦ Παλατιοῦ μνημόματα
κι' ὅλο νομίζουν πῶς ἀκούν 'στὴν πόρτα τῶν κτυπήματα.

Χαίρε, ποῦ πάλι σὲ πολλοὺς μυρίζει παλαιήδα,
χαίρε, ποῦ λέγονται πολλὰ καὶ γιὰ τὸν Λεωνίδα,
χαίρε, ποῦ σήμερα κι' αὐτὸς κρατεῖ κλειστὸ τὸ στόμα του
κι' Ἀκαδημία τῶν Γκογκοῦρ βαπτίζεται τὸ κόμμα του.

Χαίρε, ποῦ μᾶς εὐρῆκανε μπελάδες,
χαίρε, ποῦ θὰ ξανάχωμε δουλειάς,
χαίρε, ποῦ ξεσκονίζονται βελλαδες,
χαίρε, ποῦ ξεροτρίβονται κοιλαῖς.

Χαίρε, ποῦ μὲς 'στὴ γῇ τοῦ ραχτιοῦ
τῆς κρίσιως ἀρχίζουν νταβιτούρια,
χαίρε, ποῦ κι' ἡ μαμμη τοῦ Παλατιοῦ
θὰ τρέχῃ γιὰ τὰ νέα γεννητούρια.

Χαίρε, ποῦ γιὰ νὰ λείψουν οἱ καθοῖ
τὴν καρτεροὺ μὲ ψυχικὸν ἀγῶνα,
καὶ λένε πῶς ἀν περὶ γιὰ μαμμη
δὲν θὰ παρακαθισθῇ γιὰ λεχῶνα.

Χαίρε, ποῦ παραιτεῖται πρὸς κι' ἡμερος,
κι' ἴτωξ ξαναστηκώσης τὸν μπερδέ,
κι' ἀναστηθῇ σὰν Λάζαρος τριήμερος
νὰ ψάλωμ ἔρδε Λάζαρε περδέ.

Ὁ Συναὶ Δι Μπερζερὰκ, ἄστρου καὶ τέχνης κρᾶμα,
μετάφρασις περικαλλὴς τοῦ ποιητοῦ Στρατήγη,
πιστὸς ἀπεικονίζουσα τὸ φημισμένον δράμα
μὲ στίχων γλαφυρότητα καὶ φαντασίας σφρήγη.
Τίτοια βιβλία σὰν κι' αὐτὸ πολὺ σπανίως βγαίνουν,
τρέψετε ν' ἀγοράσετε κι' ἀκούη 'λίγα μένουν.

Γρηγόριος Ἐμπεδοκλεῖς, νέος ἐκ τῶν κλειῶν,
ἡρωϊκωσὶς κατ' αὐτὰς ἐν κύκλῳ συγγενῶν
μὲ τὴν Μαρίαν, ὀηλῶν μὲ τὴν Πετροκοκλίνου,
ἐξέχουσιν εἰς χάριτος κι' ἄβρον ὡς κἀλὺ κρῖνου.

Καὶ πάλιν συνιστῶ θερμῶς Κό σ μ ο ν τ ὸ ν Π α ἰ δ ι κ ὸ ν,
τῆς Κωνσταντινουπόλεως τὸ Περιόδικον,
ποῦ τὴν ἐξαμηνίαν του τὴν πρώτην ἐτελείωσε
καὶ τὴν ἀξίαν φήμην του λαμπρὴν ἱεμελίωσε.

Μοναστήριον Δαφνίου, μὴ μελέτ' ἱστορικῇ
Κωνσταντίνου τοῦ Σπανοῦ, ἀληθῶς σημαντικῇ,
ἐκδοθήσεται πλουσίως ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει
κι' εἰν' ἐξαιρετὸν βιβλίον, ποῦ θὰ τὸ θαυμάσουν ὅλοι.

Τοῦ ΡΩΜΗΟΥ μας τὸ Γραφεῖον, ὅλο μέτρα καὶ ρυθμὸς,
στῶν Πινκακωτῶν τὸν ὁρμὸν, δεκαπέντε ἄριθμός.